

61. Àti pé nígbà tí wòn bá sọ fún wòn pé ẹ wá síbí ohun tí Allaahu sọ kalẹ (Al-Kur'aanu) àti sí ọdọ òjísẹẹ (Rẹ), iwọ yóò rí àwọn alágbàgebè tí wòn yóò máa sẹrí kùrò lódòdò rẹ pèlúu ìrira.

62. Báwo ni yóò tí rí nígbà tí àjàlù bá sẹlẹ sí wòn nípaà isẹ ọwọọ wòn, lẹyin nàà wòn yóò wáá bá ẹ, wòn yóò sì máa búra pèlú orúkọ Allaahu pé kò sí ohun tí a gbà lérò bíkòsẹ dárádára àti ìrẹpọ.

63. Àwọn wònyẹn ni àwọn tí Allaahu mọ ohun tí ó wà ní ọkàn-an wòn, nítòrí nàà sẹrí kùrò lódòdò wòn, kí ó sì kilọ fún wòn, kí o sì sọrọ tí yóò lapa lẹkàn-an wòn fún wòn.

64. Àti pé kò sí òjísẹẹ kan tí A rán nísẹ bíkòsẹ pé kí (àwọn èniyàn) lè tẹlẹ e pèlú àsẹẹ Allaahu. Bí ó bá jẹ pé nígbà tí wòn se àbòsì sí ẹmí araa wòn, wòn wá sí ọdòdò rẹ tí wòn n wá àforìjì láti ọdòdò Allaahu, tí òjísẹẹ nàà sì tọrọ àforìjì fún wòn, wòn ibá ríi pé Allaahu ni Olùgba ìronúpiwàdà jùlọ, Aláànú jùlọ.

65. Sùgbón wòn kò se bẹẹ, mo fi Olúwaa rẹ búra, wòn kò níi gbàgbọ títí wòn yóò fí fí ẹ se onídájọ nípaà ohun tí wòn n se àríyànjíyàn sí láàrin wòn, lẹyin nàà tí wòn kò rí ohun tí ọkàn-an wòn kò nínú un ohun tí o dá lẹjọ, tí wòn yóò sì gbà tọwọ-tesẹ.

66. Bí ó bá sì jẹ pé A pa á lase fún wòn pé ẹ pa araa yín, tàbí kí ẹ jade kùrò nínú un ilée yín wòn ibá ti se bẹẹ àyàfi diẹ nínú un wòn. Tí ó bá sì se pé wòn se ohun tí wòn kilọdò rẹ fún wòn ni, ibá jẹ oore fún wòn àti idúró sìnşin.

67. Nígbà nàà Àwa ibá fún wòn ní ẹsan tí ó tóbí láti ọdòdò Wa.

68. Àwa ibá sì tọ wòn sọnà tí ó tọ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ

رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

ثُمَّ جَاءُوكَ تَخَلِّفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَنًا

وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي

قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي

أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ

إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا

أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ

الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ

لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

ثُمَّ لَا تَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ

وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ

أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ

إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنِيَّتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ

مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾